

РЕШЕНИЕ

№ 250

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 26.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **11059** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 27189 от 13.12.2011 година, по описа на Административен съд – София град, подадена от Р. Г.- Ш.- Б. КЧТ, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [улица], чрез П. Г. П., в качеството на пълномощник срещу Ревизионен акт № К 1011263/15.08.2011г., издаден от Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С., в частта му, потвърдена с Решение № 2057/18.11.2011г. на директора на Дирекция ОУИ - С., при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт, в частта, в която е потвърден с решението на директора на Дирекция ОУИ – С., относно определените задължения по реда на ЗДДС за данъчни периоди 01.09.2008г. - 31.03.2009г., в резултат на допълнително начислен ДДС в размер на 229 092.15 лв. и в частта относно определен корпоративен данък за 2009г. Според жалбоподателя посоченото в РА законово основание за начисляване на ДДС, а именно чл. 102, ал. 3 от ЗДДС е неприложимо, тъй като касае единствено случаите, при които регистрацията по ЗДДС е извършена по инициатива на орган по приходите. Посоченото условие не е изпълнено в конкретния случай, тъй като дружеството се е регистрирало доброволно. Счита, че неправилно е определено и началото на периода, през който за Р. Г. С. е налице постоянен обект по смисъла на ЗДДС - м. септември 2008 г., тъй като към посочения месец, през който е стартирало изпълнението на работите по договора не би могло да се говори за постоянност на

предоставяните услуги. В подкрепа излага, че към тази дата дружеството не е разполагало с офис, както и с необходимия технически или кадрови персонал за осъществяване на строителните услуги, нито същите са оказвани продължително време. В заключение развива тезата, че за неустановените на територията на страната чуждестранни лица наличието на условието за регистрация - достигане на задължителния оборот не е достатъчно, тъй като следва да е изпълнена и втора законова предпоставка - наличие на акредитиран представител, въз основа на сключен за представителството договор. Във връзка с определените задължения по реда на ЗКПО се твърди, че при съставяне на годишния финансов отчет /ГФО/ за 2009г., са допуснати съществени счетоводни грешки, представляващи неотчитане на пропорционална част от общите административни разходи на R. G. S. за 2009г. отнасящи се за регистрирания в Б. клон, за които последният е уведомен в следващи периоди и чиито размер е 690 117,76 лв. Навеждат се доводи за приложимостта на разпоредбите на чл. 75 и 81 от ЗКПО. На основание на изложените аргументи е изразено искане за отмяна на ревизионния акт.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от упълномощения адвокат М., който поддържа жалбата и направените със същата искания. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – Директор на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт З. оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1007679 от 13.09.2010г., изменена със ЗВР № 1011263/22.12.2010г., издадени от Е. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Р. Г. Ш.- Б. КЧТ за определяне на задълженията по реда на ЗДДС за периода от 01.04.2008г. до 31.08.2010г.; по реда на ЗКПО -корпоративен данък за периода от 01.04.2008г. до 31.12.2009г.; данък по чл. 194, чл. 195, чл. 196, чл. 197 и чл. 204 от ЗКПО за периода от 07.04.2009г. до 31.12.2009г.; по реда на ЗДДФЛ - данък по чл. 42/49 за периода от 01.04.2009г. до 31.08.2010г.; вноски за ДОО, ЗО, ДЗПО за УПФ и фонд ГВРСН - за периода от 07.04.2009г. до 31.08.2010г.

Резултатите от ревизията са отразени в издадения Ревизионен доклад /РД/ № 1011263/07.02.2011г. Срещу отразените в доклада констатации е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, с вх. № 9155/03.08.2011г., а на 09.08.2011г. е подадено допълнение към възражението.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ № К 1011263/15.08.2011г., издаден от Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К1011263/06.06.2011г. С ревизионния акт, на основание чл. 102, ал. 3 от ЗДДС е определено задължение за данъчни периоди от 01.09.2008г. до 31.03.2009г. в размер общо на 229 092,15 лв. и лихви в размер на 35 220,58 лв. Потвърден е размерът на корпоративния данък деклариран за 2009 г. - 104 898,77 лв. В тези части РА е оспорен по административен

ред пред директора на Дирекция ОУИ – С..

РА № К 1011263/15.08.2011г., издаден от Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С. е връчен на упълномощено лице на 29.08.2011г. и оспорен пред директора на Дирекция ОУИ – С. с жалба, постъпила в ТД на НАП – С. на 12.09.2011г. В рамките на срока за произнасяне по чл. 155, ал.1 от ДОПК е постановено решение № 2057/18.11.2011г. на директора на Дирекция ОУИ – С.. С решението РА е изменен в обжалваната част, като установеното с РА задължение за корпоративен данък по ЗКПО за периода 01.01. - 31.12.2009г. в размер на 104 898,77лв. е определено на 88 931,67 лв., ведно със съответните лихви. РА е потвърден в останалата обжалвана част. Решението на директора на Дирекция ОУИ – С. е постановено в рамките на законоустановения срок за произнасяне и от компетентен орган, при условията на заместване, видно от заповед № ЗЦУ 108/22.01.2010г., издадена от изпълнителния директор на НАП, както и болничен лист, удостоверяващ отсъствието на титуляра на длъжността директор на Дирекция ОУИ – С..

Решение № 2057/18.11.2011г. на директора на Дирекция ОУИ – С. е съобщено на Р. Г.- Ш.- Б. КЧТ на 01.12.2011г. Р. акт в потвърдената с решението част е оспорен по съдебен ред с жалба, подадена чрез Дирекция ОУИ – С. на 02.12.2011г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт, с който се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна. Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА № К 1011263/15.08.2011г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.118, ал. 2 ДОПК във вр. с чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за НАП в кръга на определените му правомощия съгласно Заповед за определяне на компетентен орган № К1011263/06.06.2011г., издадена също от компетентен орган, оправомощен по силата на заповед № РД-01-06/04.01.2010г., издадена от директора на ТД на НАП – С.. В ревизионното производство не са допуснати процесуални нарушения, които могат да се квалифицират като съществени и да обосноват самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт.

Между страните не се спори, че на 06.04.2009г. в Търговския регистър е вписано Р. Г. - Ш. - Б., чиято правна форма е клон на чуждестранен търговец /КЧТ/ - R. G. S., 86356 N. S. 2a, регистрирана в общинския съд на А., Г. -търговски регистър, под номер НКВ 24097. Лицето е регистрирано по реда на ДОПК на 07.04.2009г. и по реда на ЗДДС - на 21.05.2009г. Изпълнител е по договор, сключен между А. Б. Г.. - клон Б., в качеството му на възложител и R. G. S., в качеството на изпълнител за изграждане на водонепропусклива преграда на язовир „Ц. камък”. В ревизионното производство е установено, че за периода 30.04.2008г. - 25.03.2009г. R. G. S. е издало на А. Б. Г. - клон Б. седем фактури, за изпълнените по договора работи. След 20.05.2009г. /до 31.11.2009г./ фактурите са издавани от „Р. Г.. Ш. Б.” КЧТ. За получените от немското дружество фактури, издадени в периода 30.04.2008г. - 25.03.2009г. на основание чл. 82, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 117, ал. 1 от ЗДДС възложителят е издал протоколи, с които е начислил ДДС върху посочените във фактурите данъчни основи, които са намерили отражение в дневниците за продажби и покупки за съответните данъчни

периоди.

Представен е Протокол от преговорите за сключване на договор за подизпълнител за вароциментова преграда на язовир „Ц. камък”, водени на 09.11.2007г. в З. и на 12-13.03.2008г. в Д.. В т. 7.7 от този протокол е предвидено, че работите ще започнат през месец август 2008г. като общото време за строителство /т. 1.2 от протокола/ е определено на 15 месеца. В изпълнение на договореното през м. септември на обекта са командировани трима служители на R. G. S.. Въз основа на представените присъствени листове е установено, че лицата са пребивавали в Б. между 5 и 23 дни през всеки от месеците от септември 2008г. до март 2009г. включително.

На основание така установените факти, от ревизиращият орган е направено заключение, че германското дружество е извършвало дейност на територията на Б., изразяваща се в извършването на услуги - сондажни работи и изграждане на водонепропусклива преграда на язовирна стена. В съответствие с определенията, дадени в § 1, т. 10 и т. 11 от ДР на ЗДДС относно постоянен обект и лице, установено на територията на страната, ревизиращият орган е достигнал до извода, че дейността на R. G. S. в Б. притежава характеристики на дълготрайност и дружеството е установено на територията на страната чрез постоянен обект, тъй като е налице структура, която е адекватна по отношение на човешките и техническите ресурси за целите на независимо предоставяне на съответните услуги. Предвид факта, че услугите са свързани с недвижим имот, находящ се на територията на страната, същите попадат в хипотезата на чл. 21, ал. 2, т. 1, буква „б” от ЗДДС, съответно мястото им на изпълнение се явява там, където се намира обекта. Доставките са облагаеми, тъй като не попадат в изключенията по глава IV от ЗДДС. Съгласно чл. 82, ал. 1 от ЗДДС, за тези доставки платец на данъка е доставчика и за него възниква задължение за регистрация по ЗДДС, на основание чл. 95 от ЗДДС. На основание чл. 102, ал.3 от ЗДДС е начислен ДДС за данъчни периоди 01.09.2008г. - 31.03.2009г. в размер общо на 229 092,15 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал.2, т. 1,б. „б” от ЗДДС (редакция към ДВ, бр. 113/2007г.) мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където се намира недвижимият имот, когато услугата е свързана с недвижим имот, включително при услуги по подготовка и координация на строителните работи, свързани с недвижимия имот, като архитектурни, инженерни, надзорни и други. Установено е, че за периода 30.04.2008г. - 25.03.2009г. R. G. S. е издало на А. Б. Г. - клон Б. седем фактури, във връзка с изпълнение на услуги по сключения между А. Б. Г. - клон Б., в качеството му на възложител и R. G. S., в качеството на изпълнител договор за изграждане на водонепропусклива преграда на язовир „Ц. камък”. Следователно, касае се за строителни работи, свързани с недвижим имот, поради което услугите попадат в дефиницията на разпоредбата на чл. 21, ал.2, т. б. „б” от ЗДДС и мястото на изпълнение е мястото, където се намира недвижимият имот. Между страните е безспорно, че R. G. S. е регистрирано по ЗДДС лице в Г. от 11.08.1994 г., с VIN DE[EИК] и лицето не е установено на територията на Б..

Съгласно нормата на чл. 133, ал.2 от ЗДДС чуждестранно лице, което не е установено на територията на страната, но извършва облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната и отговаря на условията на този закон за задължителна регистрация или регистрация по избор, се регистрира чрез акредитиран представител. В разглеждания случай R. G. S. не е установено на територията на страната и извършва облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната.

Следователно, същото подлежи на регистрация по реда на ЗДДС при достигане на облагаемия оборот по чл. 96, ал.1 от ЗДДС. В настоящия случай това е датата на издаване към А. Б. Г. - клон Б. на фактура № 08.0223.6900.04/30.04.2008г. на стойност 210 222.00 евро с предмет аванс за услуги - инсталационни работи, тъй като по смисъла на чл. 96, ал. 4 от ЗДДС в облагаемия оборот се включват и получените авансови плащания по облагаеми доставки. По силата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС заявлението за регистрация е следвало да се подаде в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнат облагаем оборот от 50 000,00 лв., или до 14.05.2008г.

Неоснователни са изложените от жалбоподателя възражения за неприложимост на разпоредбата на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС. По силата на същата, (в редакцията, относима към ревизирия период – ДВ, бр. 63/2006г.) за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания:

1. за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която е регистрирано от органа по приходите;
2. за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация.

Цитираната норма определя дължимост на данъка във всички хипотези на задължителна регистрация по ЗДДС, извършена в нарушение на чл. 96, ал. 1 от същия закон и има самостоятелно приложение, което не е обвързано с условието по ал. 1 на чл. 102 – извършване на регистрация по ЗДДС от орган по приходите, при наличие на предпоставки, обуславящи задължителна регистрация по този закон. Данъчното задължение е установено от закона и дължимостта му не зависи от начина на регистрация /по подадено заявление или по инициатива на орган по приходите/. Приемането на обратното би означавало задължението за ДДС да се определя според поведението на данъчно задълженото лице - винаги, когато подаде заявление извън срока и бъде регистрирано на това основание, лицето да се освободи от данъчно задължение.

Наведените в жалбата доводи за мястото на разпоредбата, а именно под заглавието „Регистрация по инициатива на органите по приходите" не променя извода, че тази разпоредба е със самостоятелно значение, респективно, че при достигнат облагаем оборот тя е приложима и в хипотеза на доброволна регистрация въз основа заявление, подадено от дружеството. Приемането на обратното становище ще доведе до това облагането с ДДС да се постави в зависимост от поведението на данъчно задълженото лице, което в случая е неправомерно, тъй като лицето не е подало заявление в срока по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

R. G. S. не е изпълнило задължението си и не е подало заявление за регистрация веднага след достигането на оборота от 50 000,00 лв. На 06.04.2009г. е регистриран клон в Търговския регистър, вписан под името Р. Г. - Ш. - Б., който е подал заявление за регистрация по ЗДДС на 07.05.2009г. R. G. S. е осъществявал за периода до регистрацията облагаеми доставки, при наличието на изискуемия от закона оборот. Следователно дружеството законосъобразно е обложено на основание чл. 102, ал. 3 от ЗДДС. ЗДДС не предвижда служебно определяне на акредитиран представител. Изборът е на лицето, следователно негово е и задължението да избере такъв за целите на регистрацията си по ЗДДС, като не може да черпи права от процесуалното си

бездействие.

По изложените съображения настоящата инстанция намира за неоснователна жалбата на Р. Г.- Ш.- Б. КЧТ, в частта ѝ, с която се оспорва определеното с Ревизионен акт № К 1011263/15.08.2011г. задължение по реда на ЗДДС за данъчни периоди 01.09.2008г. - 31.03.2009г., в резултат на допълнително начислен ДДС в размер на 229 092.15 лв.

В хода на ревизията е установено, че в подадената годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за 2009г. е посочен финансов резултат за данъчно преобразуване /счетоводна печалба/ в размер на 1 038 964,09 лв., както и извършено от лицето увеличение на финансовия резултат с 10 023,62 лв., в следствие на което финансовият резултат след данъчно преобразуване е определен на 1 048 987,71 лв. и дължимият корпоративен данък - на 104 898,77 лв. Така декларираното задължение е потвърдено с ревизионния акт като е констатирано, че внесеният данък е 9 828,32 лв., съответно разликата от 95 070,45 лв. подлежи на внасяне.

Във възражението срещу предложеното за установяване задължение за корпоративен данък в РД и в подадената по административен ред жалба се твърди, че при съставяне на годишния финансов отчет /ГФО/ за 2009г., са допуснати съществени счетоводни грешки, свеждащи се до неотчитане на разходи, както следва:

Пропорционална част от общите административни разходи на R. G. S. за 2009г. отнасящи се за регистрирания в Б. клон, за които последният е уведомен в следващи периоди, чиито размер е 690 117,76 лв.

Неползван данъчен кредит от 45 298,01 лв. по фактура № 6212 от 30.06.2009г., погрешно осчетоводен като разчет.

Неотчетен разход по фактура № 570609-801.6900/30.06.2009г., издадена от Р. Г. АГ в размер на 114 373,03 лв.

С решението на директора на Дирекция ОУИ – С. РА е изменен, като като установеното задължение за корпоративен данък по ЗКПО за периода 01.01. - 31.12.2009г. в размер на 104 898,77лв. е определено на 88 931,67 лв. Решаващият административен орган е приел за основателни доводите на жалбоподателя за наличие на счетоводна грешка по отношение на неползвания данъчен кредит от 45 298.01лв. по фактура № 6212/30.06.2009г. на А. Б. Г. - клон Б. и неотчетения разход по фактура № 570609-801.6900/30.06.2009 г., издадена от Р. Г. АГ в размер на 114 373,03 лв. Жалбоподателят твърди, че разпоредбите на чл. 75 и 81 от ЗКПО следва да намерят приложение и по отношение на неотчетени от клона разходи в размер на 690 117.76 лв., представляващи пропорционална част от общите административни разходи на R. G. S. за 2009г.

В настоящото производство са представени и приети като доказателства: хронологичен регистър на сметка 122 Неразпределена печалба от минали години за периода 01.01.2011г. - 31.12.2011г.; протокол за разпределение на административните разходи за 2009г. от 01.01.2011г.; протокол за разпределение на административните разходи за 2009г. от 30.12.2009г.; обяснения за промяната в резултата от одитора; потвърждение от одитора за разпределението на разходите; производствен отчет за 2009г. за разпределението на разходите между клоновете на дружеството; производствен отчет за 2009г. за разпределението на разходите само за Б..

По делото е прието заключение на съдебносчетоводна експертиза,

неоспорено от страните. След извършена проверка в счетоводството на жалбоподателя вещото лице е установило, че съгласно протокол относно разпределение на режимните разноси за 2009г. от 30.09.2009г., в съответствие с политиката на R. G. S. на българския клон на дружеството са начислени режимни разходи (включващи административни и управленски разходи) в размер на 352 851,61 евро (в равностойност на 690 117,76лв). Съгласно „Обяснение/Валидация - променен краен резултат за 2009г. – Б.” разходите са променени в размер на 352 851,61 евро - разлика 28 561,36 евро и е съставен нов протокол за разпределение на режимните разноси за 2009г. от 01.01.2011г. за разходи в размер на 324 290,25евро (в равностойност на 634 256,60лв.) В отчетите на R. G. S., относно разходите на групата за българският клон под шифър 6900 е посочена сумата 324 290,25 евро, като документът е подписан с дата 06.06.2011г. В годишните данъчни декларации и оборотните ведомости на Р. Г. - Ш. - Б. КЧТ за 2009 и 2010г. сумата не е намерила счетоводно отражение през тези години. Л. равностойност на същата (634 256,60лв) е намерила отражение в счетоводството на дружеството през 2011г.

При проверка на годишната данъчна декларация за 2011г., с вх. № [ЕГН]/21.06.2012г. на ТД на НАП – Изток е установено, че в частта за корекция на корпоративен данък, съгласно чл. 75, ал.3 от ЗКПО за 2009г. е посочена корекция на неосчетоводени разходи в размер на 849 778,80лв. и прилежащия данък за корекция в размер на 84 978,88лв. Сумата от 849 778,80лв е формирана от: 690 117,76лв - административни разходи за българския клон от Р. Г.-Г.; 45 298,01лв - неползван данъчен кредит по ф-ра 621/30.06.2009г.; 114 373,03лв - неосчетоводен разход по ф-ра 5070609/30.06.2009г. С ГДД вх.№ [ЕГН]/21.06.2012г. - за корекция е посочена сумата от 690 117,76лв (352 851,61евро), което е стойността на разходите от първият протокол относно разпределение на режимните разноси за 2009г. от 30.09.2009г, вместо коригираната вече сума от следващия протокол за разпределение на режимните разноси за 2009г. от 01.01.2011г. за разходи в размер на 634 256,60лв (324 290,25евро). С коригираща ГДД за 2011г. от 13.09.2012г. сумата на грешката от неосчетоводените разходи за 2009г. е коригирана на 793 927,64лв., като административните разходи са включени вече с коригирания размер от 634 256,64лв. и съответстващия данък на тази сума е посочен в размер на 79 392,76лв.

Според вещото лице през 2011г. съгласно МСС 8, параграфи 41-49, корекцията е осчетоводена правилно в счетоводството на жалбоподателя и неосчетоводените за 2009г. разходи: 634 256,60лв - административни разходи за българския клон от R. G. S.; 45 298,01лв - неползван данъчен кредит по ф-ра 621/30.06.2009г. и 114 373,03лв - неосчетоводен разход по ф-ра 5070609/30.06.2009г. или общо в размер на 793 927,64 лева, са отнесени за сметка на неразпределената печалба (сметка 122/1).

Съгласно разпоредбата на чл. 75,ал.1 от ЗКПО при откриване през текущата година на счетоводна грешка, свързана с минали години, данъчните финансови резултати за съответните минали години се коригират съгласно изискванията на действащите през съответните минали години закони така, че все едно грешката не е била допусната. По реда на чл. 75, ал.2 от ЗКПО при

определяне на данъчното задължение върху коригирания по ал. 1 данъчен финансов резултат за минала година се прилага данъчната ставка за съответната минала година, а по реда на ал.5 данъчната временна разлика, която би възникнала през минала година, ако грешката не е била допусната, се смята за възникнала през съответната минала година и се признава за данъчни цели по общия ред на закона. По силата на чл. 81 от ЗКПО разпоредбите относно корекция на счетоводни грешки се прилагат и в случаите на грешки, установени при данъчен контрол.

Съгласно § 41 от МСС 8 „Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки” грешки могат да възникнат във връзка с признаването, оценяването, представянето или оповестяването на елементи от финансовите отчети. Когато грешките се открият в последващ период тези грешки от предходни периоди се коригират в сравнителната информация, представена във финансовите отчети за този последващ период. По реда на § 42 и в съответствие с § 43 предприятието коригира с обратна сила съществените грешки от предходни периоди в първия комплект финансови отчети, утвърдени за издаване, след като са открити грешките.

Видно от цитираните норми на чл. 75 от ЗКПО и МСС 8 за данъчни цели грешката се коригира като се преизчисли данъчният резултат за съответния минал период съобразно действалите през този минал период данъчни правила и се приложи данъчна ставка за съответната минала година, т.е. целта на корекцията е да се отрази данъчният ефект по начин все едно грешката не е била допусната. За данъчни цели не се прави корекция на данъчната декларация за предходната година, а се изчислява ефекта от грешката и тази сума се посочва като увеличение или намаление на дължимия данък в данъчната декларация за текущата година.

В случая, от страна на Р. Г. - Ш. - Б. КЧТ е извършена корекция на счетоводна грешка от 2009г., изразяваща се в неотчитане на разходи, следващи се на клона на чуждестранния търговец, като част от общите разходи на търговеца. Доказателства за съществуването на такива разходи са представени в настоящото производство, като не са били представени в ревизионното. Независимо от това, по силата на разпоредбата на чл. 142, ал.2 от АПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК съдът е длъжен да вземе предвид и новите факти от значение за делото, доказателства за които са представени преди приключване на устните състезания. Едва в настоящото производство са представени и подадените годишни данъчни декларации, в които е отразена корекция на счетоводната грешка. Същите са описани подробно по-горе в изложението.

Предвид представените доказателства за наличие на административни разходи, разпределени в тежест на Р. Г. - Ш. - Б. КЧТ, като клон на чуждестранното лице R. G. S. и установеното в настоящото производство, че през 2011г. съгласно МСС 8, параграфи 41-49, корекцията е осчетоводена в счетоводството на жалбоподателя и неосчетоводените за 2009г. разходи в размер на 634 256,60лв - административни разходи за българския клон от R. G. S. са отнесени за сметка на неразпределената печалба, съдът намира, че следва да намери приложение нормата на чл. 75, ал.1 от ЗКПО, като се коригира резултата за финансовата 2009г. По тези съображения жалбата на

Р. Г. - Ш. - Б. КЧТ се явява основателна в тази част. Видно от заключението на приетата съдебносчетоводна експертиза, ако в данъчният финансов резултат по реда на ЗКПО за 2009г. на Р. Г. - Ш. КТЧ се включенат административните и управленски разходи по т. 1 данъчният финансов резултат за периода ще бъде печалба в размер на 255 060,07лв., а дължимият данък - 10% - в размер на 25 506,01лева.

При този изход на делото и предвид заявените изрично претенции на страните в производството за присъждане на разноски, такива се дължат на ответника, съразмерно на отхвърлената част от жалбата, а на жалбоподателя – съразмерно на уважената. Отмяната на ревизионния акт, в частта относно определения резултат по ЗКПО се обосновава от доказателства за съществуването на административни разходи и извършена корекция на счетоводна грешка, които са представени за първи път пред настоящата инстанция и не са представени в ревизионното производство, както и пред директора на Дирекция ОУИ – С.. Писмените доказателства: хронологичен регистър на сметка 122 Неразпределена печалба от минали години за периода 01.01.2011г. - 31.12.2011г.; протокол за разпределение на административните разходи за 2009г. от 01.01.2011г.; протокол за разпределение на административните разходи за 2009г. от 30.12.2009г.; обяснения за промяната в резултата от одитора; потвърждение от одитора за разпределението на разходите; производствен отчет за 2009г. за разпределението на разходите между клоновете на дружеството; производствен отчет за 2009г. за разпределението на разходите само за Б. са съществували към момента на приключване на ревизионното производство, но не са били представени. В този смисъл съдът намира, че следва да се приложи правилото на чл. 161, ал.3 от ДОПК, съгласно което, в случаите, когато пред съда се представят доказателства, които е могло да бъдат представени в административното производство, представилата ги страна заплаща изцяло разноските по делото независимо от неговия изход. По тази причина разноски следва да се присъдят само на ответника по делото.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № К 1011263/15.08.2011г., издаден от Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., изменен с Решение № 2057/18.11.2011г. на директора на Дирекция ОУИ - С., при ЦУ на НАП, като установеното с ревизионния акт задължение за корпоративен данък по ЗКПО за периода 01.01. - 31.12.2009г. в размер на 88 931,67 лв. определя на 25 506,01лв., ведно със съответните лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г.- Ш.- Б. КЧТ, срещу Ревизионен акт № К 1011263/15.08.2011г., издаден от Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С., в частта му, потвърдена с Решение № 2057/18.11.2011г. на директора на Дирекция ОУИ - С., при ЦУ на НАП в останалата част.

ОСЪЖДА Р. Г.- Ш.- Б. КЧТ, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [улица] да заплати на Национална агенция за приходите разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 5031,84 лв. /пет хиляди тридесет и един лева и 84 ст./.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

Административен съдия: